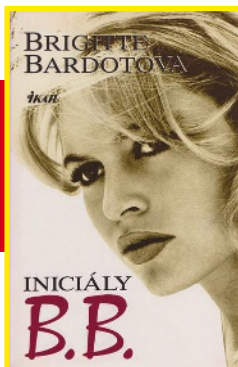

Paměti BB
vyšly česky
do roka
od vydání
ve Francii. ▷

ké republice pro ochranu zvířat. Zejména Vám blahopřeji k významnému rozhodnutí předávat mladým poslům lásky a respektu. Jsem si jistá, že díky Vám a vlastnímu zdravému rozumu budou příští generace zachovávat a chránit naše společné dědictví, jehož jsou zvířata součástí, lépe než my. Věřím z celého srdce, že Vaše nadace pomůže sjednotit všechny lidi dobré vůle a že si nakonec lidé na celém světě uvědomí svou odpovědnost ke zvířatům. Přeji všem členům Nadace přátel zvířat mnoho odvahy a úspěchů. S upřímným pozdravem a vši podporou. Brigitte Bardot.

Děti jí říkaly »pyskatá«

Nadace přátel zvířat v Šemanovicích u Kokořína pořádala sbírky na útluky pro psy a kočky, organizovala benefiční koncerty, z nichž výtěžek putoval na konto Ligy na ochranu zvířat, a sbírala podpisy pod petice vydávané Fondem Brigitte Bardot. Novela zákona o nadacích nakonec ještě v devadesátých letech existenci malé šemanovické nadace ukončila – půl milionu korun zmrazených na bankovním kontě si tehdy nemohla dovolit žádná z malých nadací.

„Když mi byl necelý rok a půl, vypadala jsem ještě docela hezky. Později už to se mnou bylo horší, ve dvanácti jsem pak byla přímo strašná, sama jsem se nemohla na sebe ani podívat! Nosila jsem brejličky, děti mi neřekly jinak než »pyskatá«, šišlala jsem, a k tomu všemu jsem ještě musela nosit rovnátka na zuby!“ popisovala na konci šedesátých let své dětství krásná Brigitte.

Narodila se v Paříži 28. září 1934. Jako dítě prý neměla ani jednu panenku – nejráději si totiž hrála s cinovými vojáčky. Vyrůstala v krásné, tiché pařížské čtvrti a už tenkrát se jí líbila víc klukovská móda než ta holčičí. Musela totiž chodit stále v bílých šatečkách. Učila se hrát na klavír a začínal ji bavit balet. Ve škole nerada recitovala, zato ráda zpívala.

„Ve čtrnácti jsem už vypadala líp. Jedna maminka přítelkyně, ředitelka žurnálu Jardin des Modes, mě tehdy požádala, abych se nechala pro její magazín vyfotografovat. Fotka měla nečekaný úspěch. Přišel za mnou režisér Marc Allégret, že by mě rád vyzkoušel pro svůj film. Zkoušky však nedopadly dobře, a tak se film nedělal.“

U filmu se jí nejdřív nedařilo

V šestnácti začala studovat klasický balet. Udělala přijímací zkoušky na konzervatoř, brala balet velmi vážně, přitom však stále zkoušela štěstí u filmu. „Bývala bych točila třeba zadarmo. Nepotřebovala jsem peníze, protože jsem bydlela u rodičů. Ani tak mě však filmaři nechtěli. Byla jsem špatná herečka.“

Měla za sebou už dvanáct lekcí sotva postřehnutelných epizod, když v osmnácti dostala konečně větší příležitost ve filmu Velké manévry režiséra Reného Claira. K prvním skutečným úspěchům ji ale nakonec přivedl začínající režisér Roger

Vosková BB
v Muzeu
madame
Tussaud
v Londýně, jak
ji Ondřej Suchý
viděl v roce
1968.

Vadim, který ji obsadil do hlavní role ve filmu ... a Bůh stvořil ženu.

„Vadim byl první, kdo mě dokázal ve filmu využít tak, jak se mě využít mělo. Bral mě takovou, jakou mě znal, a obsadil mě do filmu, který točil pro mě. Pomohl mi. Kdyby ho nebylo, asi bych se nestala tím, čím jsem.“

Manévry s Gérardem Philipem

Bylo jí třicet let, když se s ní začalo všechno řídit. Sláva vypadá jako něco úžasného, ale nese se těžko. „Vždycky se mnou zmítaly vlny. A zmítají pořád. Přesto mě bilance vlastní minulosti, kte-

◀ Titulní strany
magazínu nadace
BB.

ochranu, zúčastňuje se protestních akcí na různých místech světa, píše burčující články do časopisu vydávaného jejím fondem: „Prožíváme období velmi

neprátelské vůči přírodě, obtížné a destabilizující, kdy zvířata platí vysokou daň lidstvu, které se jeví ještě šilenější než ubohé krávy, vděčící za svou chorobu lidské chamtivosti a hlouposti. Zvířata nejen doplácí na naši neodpovědnost, ale jsou i terčem pomsty. Jsou podřezávána, čtvrcena, masakrována, bere-me jim život, kůži, tuk, kožeši-

rou denně provádím, uspokojuje. Uspokojuje mě, jestliže mohu každý ten den v klidu uzavřít,“ konstatovala přece jen nakonec několik málo let předtím, než – aniž by to tenkrát tak cítila – v klidu uzavřela i svou kariéru filmové herečky. Tehdy už měla za sebou desítky filmů, z nichž neznámější prolétly celým světem: Babeta jde do války, Pravda, Soukromý život, Pohrdání, Viva Maria...

Žije jen zájmem o zvířata

Film, v němž jsme mohli Bardot zaregistrovat poprvé, se jmenoval Velké manévry, v československých kinech byl uveden v červenci roku 1957 – a diváci ji nebrali na vědomí. Všichni totiž byli zvědaví pouze na představitel hlavní role Gérarda Philipa. Teprve v roce 1963 jsme si mohli poprvé vychutnat všechny přirozené půvaby tehdy již proslulé hvězdy v komedii Babeta jde do války.

V roce 1971 Bardot prohlásila: „Bude mi letos už sedmatřicet, ale cítím se o moc mlaň. A to je dobře. Myslím si, že každý věk má své přednosti. Ani dneska ještě nedokážu všechno docenit, jak se patří, protože jsem na to stále moc mladá. Film – to je můj život! Ráda bych po sobě zanechala aspoň padesát filmů...“

Budeme-li počítat i filmy, v nichž se objevila na plátně třeba jen pár desítek vteřin, splela se Brigitte nakonec o dva filmy – její filmografie čítá 48 titulů. Dva roky poté, co prohlašovala, že film je její život, stála před filmovou kamerou naposled... Brigitte Bardot, podle údajů francouzského statistického úřadu přinášející v době své největší slávy do státní pokladny více než celá firma Renault, hvězda známá svými milostnými avantýrami, pokusem o sebevraždu, rivalstvím s některými kolegyněmi, žije dnes – už počtvrté vdána – jen vlastním zájmem o zvířata. Vystupuje všude na jejich

△ Nádherná herečka zářila z filmových plakátů.

nu, maso, kosti i sperma. Je to podlé! Zamysleme se nad tím a jedneje. Nejsme přece ovce. Chudáci ovce!“

BB bojovat nepřestává

O dnešním pohledu Brigitty Bardot na svět říká leccos také výstřížek z novin z 24. ledna roku 1997, který mám před očima: „Brigitte Bardot byla včera soudem v Paříži zproštěna obvinění z rasové nenávisti. Kritizovala muslimy jako zabijáky ovci a odsuzovala jejich přistěhovalectví do Francie.“

BB bojovat nepřestává. Mnohé už vybojovala, za mnohé musela platit pokuty, ale nikdy se nevzdala. Dřív byla krásná svými ženskými půvaby, dnes je krásná svojí duší. ■ Ondřej Suchý